

kan ikke undre nogen, saalænge det end-ogsaa baade i Stat og Kommune er et herskende Princip, at Arbejdet ikke honorerer efter sin Værdi men efter, om det er Mænd eller Kvinder, der udfører det. — —

Selskabet beskæftiger 1200 Telefonistinder, af hvilke ca. 900 er ansatte i København. De er delte i 3 Klasser efter Anciennitet: Reservetelefonistinden (0—2 Aar), Telefonistinden (2—9), Overtелефонistinden (9—18 Aar). Efter en Optagelsesprøve ansættes de unge Piger som Elever, hvilket vil sige, at de i 14 Dage à 3 Uger arbejder under Opsyn og Vejledning, hvorefter de selvstændigt overtager Tjenesten uden dog at modtage nogen som helst Løn, førend efter 2 Maaneders Forløb.

I over en Maaned skaffer Selskabet sig saaledes en Del gratis Arbejdskraft. Derefter ansættes de som Reservetelefonistinder i 2 Aar med en Løn af 30 Kr. om Maaned for 6 Timers dagligt Arbejde, der kan kræves udført mellem 7 Morgen og 9 Aften til forskellige Tider paa de forskellige Dage. De er altsaa udelukkede fra at have andet fast Arbejde. Der kan endvidere kræves 2 Timers Ekstraarbejde af dem fra 4—6 Eftm., og for disse 2 ekstra Timer udover de 6 faste — Timer, som oven i Købet skal være ret vanskelige — betales 20 Øre Timen. For Arbejde før 7 om Morgenen og efter 9 om Aftenen er Lønnen i denne Tjenesteklasse 25 Øre Timen; ligeledes for Helligdagsarbejde. Reservetelefonistinderne har altsaa — tvungent eller frivilligt — Adgang til Ekstraarbejde og kan, hvis de daglig arbejder 8 Timer, have ca. 42 Kr. om Maaned; men Selskabet garanterer dem kun Arbejde for 30 Kr.

Efter 2 Aars Tjenestetid rykker de op i Telefonistindeklassen og stiger til en fast Maanedsløn af 40 Kr. for 6 Timers dagligt Arbejde og til 25 Øre for Ekstraarbejde udover de 6 Timer. Lønnen stiger nu saaledes, at de efter 4 Aars Forløb faar 50 Kr., efter 6 Aars Forløb 60 Kr.

Efter 9 Aars Tjenestetid bliver de Overtелефонistinder med en Løn af 70 Kr. pr. Maaned og 30 à 35 Øre Timen for Ekstraarbejde. Af disse findes imidlertid kun ca. 170, medens Telefonistindernes Antal er ca. 400, Reservetelefonistindernes ca. 330. Efter 18 Aars Forløb faar Overtелефонistinderne 85 Kr. pr. Maaned.

Af disse Tal vil det ses, at først efter ca. 10 Aars Arbejde i Selskabets Tjeneste er det muligt — for en sparsommelig og nøjsom Kvinde — at leve af sin Løn. — —

— — Der vil maaske indvendes, at 6 Timer ikke kan betragtes som fuld Arbejdstid, men Hovedparten af de unge Piger er nødt til at paatage sig Ekstraarbejde, og desuden fordrer Selskabet, i alt Fald for de første Aars Vedkommende, at Tjenestetiden »bestemmes efter det øjeblikkelige Behov«. Og netop i disse Aar er Lønnen kun 30—40 Kr. minus 5 pCt., der afgives til Hjelpekassen, og som udbetales dem ved deres Afsked.

Selvfølgelig véd Telefondirektøren særdeles vel, at hans kvindelige Funktionærer ikke kan leve af deres Løn. Men dette er heller slet ikke Meningen! Direktøren har nemlig det Princip kun at ansætte unge Piger »med Hjem«. De maa møde frem med en Attest for, at de har et Tilhold enten i deres Forældres Hjem eller andet Steds — af hvad Art et saadant Hjem er, og hvorledes den Støtte er, som her ydes dem, kan selvfølgelig ikke undersøges, men — selv om det kunde kontrolleres, er det et ganske forkasteligt Princip.

At et stort monopoliseret Aktieselskab, der daglig beskæftiger ca. 1200 Kvinder, baserer sin Arbejdskraft paa noget saa løst og tilfældigt — og *Selskabet ganske uvedkommende* — som private Familieforhold eller Venskabsforhold, er fordømmeligt, og selv om Direktøren virkelig føler sin Samvittighed lettet overfor sine Underordnede ved at indbilde sig, at de har pekuniær Støtte andet Steds, saa maa han dog erindre, at det i saa Tilfælde bliver andre, som maa udrede det Beløb, det reelt set tilkommer Selskabet at udrede.

Jeg nævnte i Begyndelsen af min Artikel to andre Selskaber, hvis Stilling i Byens Liv er af lignede Art som Telefonselskabets, nemlig »Aktieselskabet Københavns Telefonkiosker« og »De københavnske Sporveje«. Medens der ved det første af disse desværre ikke kan siges at herske synderlig bedre Arbejdsvilkaar end ved Telefonselskabet, skønt Ekspeditricerne her i endnu højere Grad udfører et selvstændigt og ansvarsfuldt Arbejde, har det været mig en Glæde at erfare, at Københavns Sporvejselskab lønner sit kvindelige Kontorpersonale efter fuldt forsvarlige Principper. Det fortjener f. Eks. den al-